

Zoektocht naar goed gesprek en visitekaartjes

Gewapend met promotieboeken betraden gisteren tien allochtone studenten van het Friesland College en de Friese Poort de Bedrijvencontactdagen. Tiptop gekleed en met een goed verhaal probeerden ze een positieve indruk te maken. Want allochtone studenten lopen bij het zoeken naar werk of een stageplaats nog steeds op tegen het fenomeen 'onbekend maakt onbemind'.

Door Gitte Brugman

LEEUWARDEN - De jongeren kwamen goed beslagen ten ijs. Maandag hadden ze aan de lippen gehangen van Douwe Miedema (67) van de Commerciële Club. Die vertelde hen dat de Bedrijvencontactdagen vooral bedoeld zijn om anderen te ontmoeten, relaties aan te knopen. „Toch ben ik me er nooit zo bewust van dat ik aan het netwerken ben, want ik praat gewoon met mensen.”

Miedema drukte de studenten op het hart vooral zichzelf te zijn, beleefd en vriendelijk. „Zorg dat je met de juiste persoon spreekt en niet met iemand die via een uitzendbureau het bedrijf vertegenwoordigt.” Hij vond de studenten „misschien wat te bescheiden”. „Eerlijkheid, ambitie en overtuiging zullen je helpen de drempel over te komen.”

Met deze adviezen stevig in hun oren geknoopt oefenden de tien gistermiddag op elkaar het voeren van gesprekken. Hoe stel ik me voor? Wat is mijn doel? Hierna moesten ze voor het blok.

Adilson Agostino, Dragan Ivakic en Eric Burniku stappen op een ict-bedrijf af. Zij volgen een opleiding in die richting en voeren een gesprek met twee jongemannen die in de stand staan. Na tien minuten geven ze elkaar de hand en vertrekken. „Het was wat droog”, vindt Dragan. „Julie markt zal groter worden dan Nederland, zei ik. Maar ze willen juist klein blijven”, vertelt Eric.

Bij The Black Box hebben Shawhem Salih, Majda El Habziz en Behruz Merhabi meer succes. Bob Maas legt uit wat zijn werk als conflictmanager inhoudt.

Het promotieteam buitenlandse studenten bestaande uit (v.l.n.r.) Majda El Habziz, Behruz Merhabi en Shawhem Salih in gesprek met Bob Maas op de bedrijvenbeurs in het FEC te Leeuwarden.

Foto HogeNoorden

„Mensen hebben geleerd hoe ze een goed econoom zijn of een goede accountant. Maar ze hebben op school niet geleerd hoe ze met elkaar om moeten gaan als het slecht gaat. En het gaat altijd wel een keer slecht.”

Maas vertelt dat je altijd conflicten hebt met mensen die belangrijk voor je zijn. „Je gaat geen conflict aan met iemand die in de supermarkt voorkruipt in de rij. Die is niet belangrijk.” De studenten luisteren aandachtig. Als Maas over cultuurverschillen begint, haken ze hierop in om hun doel uit te leggen.

Cultuurverschillen spelen vaak een rol bij conflicten, beaamt Maas. „Maar die liggen niet altijd aan huidskleur of land van herkomst. Ook bij tante Wietske is het anders dan thuis.” Achteraf zijn de

drie enthousiast. De conflictmanager wil hen wel laten zien waar problemen ontstaan en hoe ze die kunnen voorkomen. Belangrijk voor het promotieteam en ook voor henzelf in een latere baan.

„Hij vroeg ons of hij ons moest bellen of dat wij contact zouden opnemen”, zegt Majda tijdens het eten tegen hun begeleider Szilvia Simon. Dat de man zelf aanbod te bellen, is voor hen bijzonder. Maas op zijn beurt toont zich onder de indruk van de mondige studente. „Ze had een bijna Angelsaksische manier van benaderen; zonder ruis, heel gericht en echt belangstellend.”

De reacties op de beurs zijn verschillend. Sommige gesprekspartners steken de studenten een hart onder de riem. Jan van Vlieland schrijft een boek over

een medewerker van hem die uit Rusland komt. Hij is het eens met wat we doen”, vertelt de Poolse Kamilla Gorczynska. Samuel Kitone krijgt bij een brandbeveiliging veel informatie over het bedrijf, maar weinig over de mensen die er werken.

Mark Veenstra van Uitgeverij Het Noorden voert met Samuel en Kamilla een discussie over integratie. „Hij was echt geïnteresseerd, hij vroeg hoe het was gegaan bij andere bedrijven.” Op hun vraag of hij aandacht wilde besteden aan het promotieteam in het blad Leeuwarden Magazine had hij geantwoord dat hij daar geen pagina aan kon wijden. Kamilla bladert het blad door en wijst op een kleiner bericht. „Maar zoiets... hij zei niet dat dit niet kon.”

12 maart 2003